

tussen Duin & Dijk

Natuur in Noord-Holland. Jaargang 9 2 ● 2010

Nieuwsflits

● Veldmuis. Foto: Bert Pijs.

Nieuw op Texel: de veldmuis

Op 10 maart kwam aan de Postweg op Texel een huiskat thuis met een vreemde woelmuis. Een foto ervan werd opgestuurd naar Richard Witte van de Zoogdiervereniging. Met zekerheid kon worden vastgesteld dat het om een veldmuis gaat, een nieuwe soort voor Texel. De komst van de veldmuis naar het eiland baart kenners grote zorgen, omdat deze ten koste zou kunnen gaan van de zeldzame noordse woelmuis (ondersoort *arenicola*). De Nederlandse noordse woelmuis is de enige gewervelde diersoort die uitsluitend in ons land voorkomt. Texel is één van de belangrijke leefgebieden voor deze soort.

Waarheen met het Veen

Veel Noord-Hollanders hebben warme gevoelens voor het veenweidegebied. Helaas staat dat onder grote druk en het behoud ervan is lang niet zeker. De problemen zijn velerlei en je hoeft maar een term als klink, vermoerassing, ganzenproblematiek, weidevogel, pitrus, oxidatie te laten vallen en je bevindt je al gauw in een felle discussie. In het nieuwe boek *Waarheen met het Veen* van de publicist Martin Woestenburg worden de feiten over de bedreigingen van het veenweidelandschap samengevat. Het is het resultaat van een uitgebreid onderzoeksproject. Het is een prima boek geworden, waarin zeer veel informatie te vinden is over bo-

dem, klimaat, beheer, vegetatietypen en ruimtelijke samenhang. Vele mooie landschaps-, planten- en dierenfoto's maken het uitermate aantrekkelijk. Bovendien zit er een CD-rom bij met de wetenschappelijke artikelen en rapporten die binnen het onderzoekprogramma zijn verschenen.

De probleemstelling is duidelijk. Veenweidegebieden kunnen zich in twee richtingen ontwikkelen. De eerste is dat er boerenbedrijven actief blijven. Voor de bedrijfsvoering moet het land toegankelijk zijn en er is dus een bepaalde onderbemaling van de percelen nodig, zodat het niet te dras is. Door de onderbemaling komt het veen in aanraking met de lucht en oxideert. Resultaat: langzaam verdwijnt het veen. De tweede optie is dat het water-

peil in de veenweidegebieden omhoog gaat. In bepaalde situaties zal dat leiden tot de opbouw van nieuw veen. Maar door het hoge waterpeil zal de toegankelijkheid van het gebied enorm verlaagd worden. Resultaat: door het wegvallen van traditioneel beheer zal het landschap niet langer het eigen karakter van open veenweide behouden. Zo duidelijk als de problemen zijn, zo moeilijk zijn de oplossingen. In de meest kwetsbare gebieden moet het waterpeil omhoog en daar moet dan natuurontwikkeling (moeras), rietteelt en/of recreatie plaats gaan vinden. Op de overige veengronden blijft nog lange tijd plaats voor landbouw, maar deze boeren zullen zich moeten aanpassen en natuur en waterberging als neveninkomsten ontwikkelen. In het boek wordt een andere manier om de oxidatie van het veen te remmen voorgesteld: een systeem van onderwaterdrains, die schommelingen in het grondwaterpeil reguleren. Door dit soort maatregelen wordt het behoud van veenweidegebieden weer voor enkele decennia zeker gesteld. Wij kunnen dus waarschijnlijk nog wel even blijven genieten van ons oer-Hollandse landschap. En de generaties na ons..., wie het weet mag het zeggen.

Het boek is te bestellen via www.landwerk.nl voor € 19,90.

Jinze Noordijk

Edelhert verdrinkt in Markermeer

De Dierenambulance Waterland en de brandweer hebben op 8 maart 2010 een dood edelhert uit het Markermeer gehaald. Het dier was een paar weken geleden vanuit de Oostvaardersplassen over het ijs naar Waterland gelopen en heeft daar enige tijd rondgezworven. Men vermoedt dat het dier ook weer via het ijs terug wilde naar Flevoland en toen door het ijs is gezakt.

